

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 maja 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy A. B. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazano ,że wnioskodawca po dniu 31.12. 2008 roku nie wykonywał prac w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych a ponadto wnioskodawca pobiera zasiłek chorobowy / decyzja w aktach ZUS/.

W ustawowym terminie od powyższej decyzji odwołanie złożył wnioskodawca wskazując ,że złożył prawidłowe dokumenty potwierdzające zatrudnienie w warunkach szczególnych / odwołanie k- 3/.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie , podtrzymując argumentację wskazaną w zaskarżonej decyzji / odpowiedź na odwołanie k- 4-5/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca A. B. urodził się w dniu (...) / niesporne/.

W dniu 23 marca 2020 roku wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie prawa do emerytury pomostowej / wniosek w aktach ZUS/.

W dacie złożenia wniosku oraz wydania spornej decyzji wnioskodawca przebywał na zasiłku chorobowym , przyznanym mu do dnia 5 czerwca 2020 roku / niesporne/.

Decyzją z dnia 22 maja 2020 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił wnioskodawcy A. B. prawa do emerytury pomostowej. W uzasadnieniu wskazano ,że wnioskodawca po dniu 31.12. 2008 roku nie wykonywał prac w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych a ponadto wnioskodawca pobiera zasiłek chorobowy / decyzja w aktach ZUS/.

Powyższy stan faktyczny jest między stronami niesporny i został ustalony na podstawie dokumentów załączonych do akt ubezpieczeniowych wnioskodawcy. Sąd nie prowadził postępowania w zakresie ustalenia czy wnioskodawca faktycznie po dniu 31.12.2008 roku wykonywał pracę w warunkach szczególnych lub w szczególnym charakterze wobec podnoszenia przez organ rentowy formalnej przeszkody w przyznaniu emerytury jaką jest pozostawanie na zasiłku chorobowym w dacie wydania spornej decyzji.

Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie wnioskodawcy nie jest zasadne i podlega oddaleniu . Wydana w sprawie decyzja odpowiada prawu.

W pierwszej kolejności wskazać należy ,że zgodnie z art. 148¹ § 1 k.p.c. sąd może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym, gdy pozwany uznał powództwo lub gdy po złożeniu przez strony pism procesowych i dokumentów, w tym również po wniesieniu zarzutów lub sprzeciwu od nakazu zapłaty albo sprzeciwu od wyroku zaocznego, sąd uzna - mając na względzie całokształt przytoczonych twierdzeń i zgłoszonych wniosków dowodowych - że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne. Analizując treść złożonych przez strony i zgromadzonych w aktach rentowych dokumentów Sąd uznał, że okoliczności faktyczne istotne dla rozpoznania sprawy , ograniczone do pozostawania w dacie wydania spornej decyzji, wnioskodawcy na zasiłku chorobowym nie były w sprawie sporne. Spór nie dotyczył faktów, lecz prawa. Wnioskodawca nigdy nie kwestionował faktu pozostawania na zwolnieniu lekarskim w dacie wydania decyzji. Ponadto strony nie wnosiły o przeprowadzenie rozprawy. W tych okolicznościach Sąd na podstawie art. 148¹ § 1 k.p.c. uznał, że przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne, co w konsekwencji pozwoliło na rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym.

Prawo do emerytury pomostowej regulują przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (t.j. Dz. U z 2017 r. poz. 664 ze zm.). Zgodnie z treścią przepisu art. 4 powyższej ustawy, który stanowi, że prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Powyższe warunki muszą być spełnione łącznie. Natomiast zgodnie z treścią przepisu art. 49 ustawy o emeryturach pomostowych prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

- 1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
- 3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Jednocześnie wskazać należy, że zgodnie z treścią przepisu art. 15 powyższej ustawy prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem spełnienia warunków wymaganych do nabycia tego prawa (ust. 1). W przypadku pobierania zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego, prawo do emerytury pomostowej powstaje z dniem zaprzestania pobierania tego zasiłku lub świadczenia. (ust. 2)

Jak wynika z ustaleń Sądu w dacie wydania spornej decyzji wnioskodawca korzystał z zasiłku chorobowego, co wyłącza możliwość przyznania mu emerytury pomostowej, zgodnie z treścią cytowanego powyżej przepisu. Wnioskodawca po zakończeniu pobierania zasiłku chorobowego może ponownie wystąpić do organu rentowego o przyznanie mu emerytury pomostowej. Podnieść należy, że Sąd ocenia prawidłowość wydania decyzji na datę jej wydania tj. w rozpoznawanej sprawie na dzień 22 maja 2020 roku. Jak wskazał organ rentowy wnioskodawca miał przyznane prawo do zasiłku chorobowego do dnia 5 czerwca 2020 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd oddalił odwołanie.